तस्योत्संगेनिपतितंशिरस्तच्चारुकुंडलं॥ वृद्धक्षत्रस्यनृपतेरलक्षितमरिंदम ॥ २८॥ कृतजप्यस्यतस्याथवृद्धक्षत्रस्यभारत॥ प्रोत्तिष्ठतस्तत्सहसाशिरोगच्छद्धरातलं ॥ २९ ॥ ततस्तस्यनरेंद्रस्यपुत्रमूर्धनिभूतले ॥ गतेतस्यापिशतधामूर्धागच्छदरिंदम ॥ ३० ॥ ततःसर्वाणिसैन्यानिविस्मयंजग्मुरुत्तमं ॥ वासुदेवंचबीभत्सुंप्रशशंसुर्महारथं॥ ३१ ॥ ततोविनिहतेराजन्सिंधुराजेकिरीटिना ॥ तमस्तद्वासुदेवेनसंवृतंभरतर्षभ ॥ ३२ ॥पश्चाज्ज्ञातंमहीपालतवपुत्रैःसहानुगैः॥ वासुदेवप्रयुक्तेयंमायेतिनृपसत्तम॥ ३३ ॥ एवंसनिहतोराजन्पार्थेनामिततेजसा ॥ अक्षौहिणीरष्टहत्वाजामातातवसैंधवः ॥ ३४॥ हतंजयद्रथंदृष्ट्वातवपुत्रानराधिप ॥ दुःखादश्रूणिमुमुचुर्निराशाश्चाभवन्जये ॥ ३५ ॥ ततोजयद्रथेराजन्हतेपार्थेनकेशवः ॥ दध्मौशंखंमहाबाहुरर्जुनश्चपरंतपः ॥ ३६ ॥ भीमश्चवृष्णिसिंहश्चयुधामन्युश्चभारत ॥ उत्तमौजाश्चविक्रांतःशंखान्दध्मुःपृथक्पृथक्॥ ३७॥ श्रुत्वामहांतंतंशब्दंधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ सैंधवंनिहतंमेनेफाल्गुनेनमहात्मना॥ ३८॥ ततोवादित्रघोषेणस्वान्योधान्पर्यहर्षयत् ॥ अभ्यवर्ततसंग्रामेभारद्वाजंयुयुत्सया॥ ३९॥ ततःप्रववृतेराजन्नस्तंगच्छतिभास्करे॥ द्रोणस्यसोमकैःसार्धंसंग्रामोलोमहर्षणः॥ ४० ॥ तेतुसर्वेप्रयत्नेनभारद्वाजंजिघांसवः ॥ सैंधवेनिहतेराजन्नयुध्यंतमहारथाः ॥ ४१ ॥ पांडवास्तुजयंलब्ध्वासैंधवंविनिहत्यच ॥ अयोधयंस्तुतेद्रोणंजयोन्मत्तास्ततस्ततः ॥ ४२ ॥ अर्जुनोपिततोयोधांस्तावकान्रथसत्तमान् ॥ अयोधयन्महाबाहुर्हत्वासैंधवकंनृपं॥ ४३ ॥ सदेवशत्रूनिवदेवराजःकिरीटमालीव्यधमत्समंतात् ॥ यथातमांस्यभ्युदितस्तमोघ्नःपूर्वप्रतिज्ञांसमवाप्यवीरः॥ १४४॥ इतिश्रीमहाभारते द्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिजयद्रथवधेषट्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ धृतराष्ट्रउवाच तस्मिन्विनिहतेवीरे सैंधवेसव्यसाचिना ॥ मामकायदकुर्वंततन्ममाचक्ष्वसंजय ॥ १ ॥ संजयउवाच सैंधवंनिहतंदृष्ट्वारणेपार्थेनभारत॥ अमर्षवशमापन्नःकृपःशारद्वतस्ततः॥ २ ॥ महताशरवर्षेणपांडवंसमवाकिरत् ॥ द्रौणिश्चाभ्यद्रवद्राजन्रथमास्थायफाल्गुनं॥ ३ ॥ तावेतौरथिनांश्रेष्ठौरथाभ्यांरथसत्तमौ ॥ उभावुभयतस्तीक्ष्णैर्विशिखैरभ्यवर्षतां॥ ४ ॥ सतथाशरवर्षाभ्यांसुमहद्भ्यांमहाभुजः॥ पीड्यमानःपरामार्तिमगमद्रथिनांवरः॥ ५॥

मोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ तस्मिन्विनिहतेवीरइत्यादेराजन्कर्मस्थितेनरेइत्यंतस्यपंथस्यपुरुषेणयत्नःकार्यःफलंतुदैवाधीनमितितात्पर्यार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

Digitized by Google